ततस्तु हततेजा हि महर्षिवचनौजसा ॥१०॥
आश्रमानेव तानेष मृदुभावं गतोऽचरत् ।
आसीच्चाङ्गिरजा नाम बालिसुग्रीवयोः पिता ॥११॥
वानराधिपतिर्वीरस्तेजसा भास्करोपमः ।
स तु राज्यं चिरं कृत्वा वानराणां हरीश्वरः ॥१२॥
श्रीमानङ्गिरजा नाम कालधर्ममुपेयिवान् ।
तस्मिन्नस्तमिते बाली मन्त्रिभिर्मन्त्रकोविदैः ॥१३॥
पित्र्ये पदे कृतः सोऽथ सुग्रीवो बालिनः पदे ।
सुग्रीवेण तदा त्वस्य अद्वैधं छिद्रवर्जितं ॥१४॥
अहार्यं सख्यमभवदनिलस्य यथाग्निना ।
एष शापवशादेव न वेद बलमात्मनः ॥१५॥
बालिसुग्रीवयोर्वैरं यदासीत् समुपस्थितं ।
तज्जानानो हि यद्येष बलमात्मनि मारुतिः ॥१६॥
तदैव विनिहन्यात् तं बालिनं हेममालिनं ।
पराक्रमोत्साहमतिप्रभावैः
सौष्ठीर्यमाधुर्यनयानयैश्च ।
गाम्भीर्यचातुर्यसुवीर्यधैर्यैर्
हनूमतः कोऽप्यधिकोऽस्ति लोके ॥१७॥
अयं पुरा व्याकरणं ग्रहीष्यन्
सूर्योन्मुखः प्रष्टुमनाः कपीन्द्रः ।